

PŘÍBĚH

O ŠEPTAJÍCÍ PRINCEZNĚ

Za devaterými horami stál kdysi královský zámek se spoustou erbů, obrazů a starých zbraní na zdech. Pořádaly se tam plesy, hony, turnaje, golf a bungee jumping. Prostě si tam žili.

A taky si tam žila malá princezna, která právě přestávala být malá, a začalo se uvažovat, co s ní dál. Královská tradice si žádala, aby se princezna účastnila plesů, honů, golfu i bungee jumping, jen z turnajů byla omluvena. Při těch všech zábovách se měla do někoho zamilovat, vdát se a vládnout ve prospěch feudalismu.

Princezna asi nic nenamítala. Co? Jak to, že asi? Inu, ona měla od narození slabý hlásek. Nebyla němá, to ne. Šeptat mohla. Jenže copak se to sluší, u dvora šeptat? No vidíte. Princeznička zkoušela i psát vzkazy — jenomže ono tehdy moc feudálů číst neumělo a sloužící už vůbec ne. Tak jí zbývalo kývat a vrtět hlavou.

A chodilo to takhle: Při oblékání se jí nejprve zkoušeli ptát, jaké šaty si přeje, ale pak jí prostě přinesli modré šaty a ona zavrtěla hlavou. Proužkované — další zavrtění. Při růžových šatech už to zavrtění bylo odevzdanější a když jí přinesli šaty se stříbrnou krajkou, přestala princezna čekat na své zamilované žluté šaty s mašlí a oblékla si, co jí přinesli. A účes? Etiketa jí zakazovala česat se sama, a tak jen útrpně sledovala v zrcadle, co jí to na hlavě vzniká.

Nejhorší bylo, že u dvora tehdy panovala móda vysokých zdvižených límců. Dvořané i členové královské rodiny nosili hlavu jako v kornoutu. Tam už se ani zavrtět nedalo, člověk by si o límec odřel uši. V tom límci se dalo jen kývat. Pravda, při golfu taková móda kapánek vadila, ale při bungee jumpingu zase báječně zpevňo-

pohádka

vala krk. Princeznu nejvíc štvalo, že nemohla pořádně odmítat nápadníky přímo na ples. A ty otázky rodičů! „Líbil se ti ten vévoda?“ (nehybnost) „Tak slyšíš, na co se tě ptám?“ (kývnutí) „Líbil se ti?“ (nehybnost) „Tak povídám, líbil se ti ten vévoda?“ (tady už by nehybnost vyvolala dost velkou scénu, ale přece nekývnu? jestlipak v těch šatech dokážu pokrčit rameny? sláva, povedlo se) „Tak prosím, ona neví! Děvče, víš ty vůbec něco?“ (kývnutí) a tak dále.

Jednou v noci vzbudil princeznu vítr ve větvích stromů. „Tak vida, chvění jednoho lístečku není slyšet, ale když jsou jich tu tisíce, probudí to člověka ze spaní!“ řekla si princezna a do rána o tom dumala. A protože princezna nebyla taková tunt'a, aby si nedovedla vybrat vlastní budoucnost, sbalila si nejnnutnější věci a šla. Na odchodu ještě do všech stromů zašeptala takový vzkaz, aby už jí všichni dali pokoj a nehledali jí, že prý má vlastní představu o šťastném životě a že se ta představa výrazně liší od představ královského rodu, a ať prý to všechno stromy vyřídí jejím rodičům.

To pak bylo ráno! Princezna nikde astromy ševlí jejím tichým hlasem krátký úderný vzkaz, že jej dvorní etiketa připouští vyslovit jen ve francouzštině, a to ještě pouze v nepřítomnosti dam a dětí. Copak se to u dvora sluší, žádat někoho o políbení... no víte čeho? Tak raději na princeznu zapoměli, kdoví, co by stromům našeptala příště, a raději si pořídili poslušnější dítě.

Ale my jsme nezapoměli. Měla ráda kulturu. Až jednou přijdete o chlup pozdě do divadla, bude vás šepetem uvádět na místo taková stará paní s drdůlkem. Má doma krabici programů her a koncertů, na kterých šepetem uváděla opozdilé diváky.

WEB: www.oceti.cz/sihasapa/
vysl: 8. 1. 2025

Ilustrace: Testárka fotky: Canon G7X
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

SIHÁČEK

441

leden 2025

Jak to zvládáme

CO SE STALO

11. 12. — bylo zataženo, teploty kolem tří stupňů. Celou schůzku jsme strávili v klubovně.

Nejprve jsme vyslechli zprávu o tom, že vánoční prázdniny budou zrušeny. Pro dnešní den se cesta do minulosti nekonala, pátrali jsme ve škole. Soustředili jsme se na hledání toho, jak to bylo »s panem Elementem«... V klubovně jsme hledali 16 kousků zprávy, kterou jsme složili a četli „poučení“ o vlkodlačích.

Ve vázání »4« nám zbýval už jen jediný uzel a to lodní. Nejprve jsme trochu trénovali jak vázat, a potom vázali »lodní »4«« na čas.

Abychom se trochu protáhli, zdolávali jsme »krátkou překážkovou dráhu« (po židlích, pod stolem, přes židle, přes stůl a k falešné zdi...) Nejprve jsme běželi jednou, a následně na tři kola.

Potom jsme si připomněli hru »čokoláda«, a protože si Kája & Kája nevyzvedli cenu za oddílovou střeleckou ligu, hráli jsme »Lentilky«.

Na úplný závěr jsme hráli »Kuličky«, tedy myšokuličky do nadzemního důlku : -D. A před rozchodem si rozdali »poslední letošní číslo« oddílového časopisu.

18. 12. — bylo polojasno, teploty kolem sedmi stupňů. Celá schůzka byla v klubovně.

Nejprve jsme přečetli zprávu která informovala o možnosti zapadnuté lžičky v kapse v kabátu. Kuba se tedy vydal zpět v čase »a lžičku přinesl zpět«, vánoční prázdniny jsou tedy zachráněny...

Protože dnešní schůzka byla vánoční, každý odložil přinesený dáreček pod stromeček, vybalil cukroví, usadili jsme se kolem stolu a nejprve každý napsal svůj nejvíce očekávaný dárek od Ježíška papírek složil, a připnul a stromeček, v novém roce zjistíme, co splnilo.

Pak jsme si chvíli si povídali »o vánočních zvycích« a některé si vyzkoušeli. (Správně rozkrojená jablko každému ukázalo hvězdičku, olovo se dá odlévat i z vystřelených diabolů a většina odhozených bot ke dveřím neukazovala.) Do připravených skleniček jsme si nalili »vánoční punč«, rozestoupili jsme se kolem stolu a, před přípitkem, jsme se společně vyfotili.

Následovala (již tradiční) »DIA pohádka«, letos to byla Jabloňová panna.

Příběh lehce hororový s čarodějnici a trháním holubičky...

Následovalo »pouštění lodiček«, »losování dárečků«, před závěrem jsme vyhlásili vítěze prosincového bodování - gratulujeme Samovi - Rozdali si »přílohu siháčku č. 440« a připomněli si sobotní turnaj, střeleckou soutěž...

MOLDÁNKOVSKÉ VĚŽE

VÁNOCE SE RUŠÍ

Pan Ředitel si nechal svolat všechny žáky do jídelny, kde jim oznámil nečekané rozhodnutí. Nejprve řekl: „... pohružka, že budu informovat rodiče, je přespříliš krutá, takže jsem se rozhodl, že od toho upustím...“

Shromáždění chlapci mohutně zajásali, avšak pan Ředitel pokračoval:

„Namísto toho jsem se rozhodl, že letos nebudou žádné vánoční prázdniny. Po dobu jejich trvání zůstanete všichni v Moldánkovských věžích.“

Ted' všichni zalapali po dechu. A nejenom chlapci, ale i zaměstnanci, všichni čekali na to, že uniknou z vlhkých, studených chodeb Moldánkovských věží.

Pátrali jsme v knihovně na tom, jak to všechno začalo, když během prázdnin

zmizel pan Element. Poskládali jsme dokument o vlkodlacích...

LŽIČKA NALEZENA

Jak tak leželi naši průvodci a přemítali, co udělat, aby vánoční prázdniny zachránili, vzpomněl si Rosol že během pozorování zahlédl, jak se při prohlížení trofejí s Piškotem lekli a narazili do sloupku kde Lžička na polštáři ležela. Musela sklouznout do kapsy dřívě než se vydali k Vikingům.

Školní lžička uvázla ve vikinské době. Vyrázil zpět ke stroji času. Odsvištěl zas do vikinské vesnice, došel ke kůlu, ke kterému byl přivázaný, prohledal si kapsu, našel Školní lžičku a vítězně se vrátil do Moldánkovských věží, když předtím nastavil ciferník na návrat do přítomnosti. Šel pak rovnou do trofejního sálu a Lžičku vrátil – vánoční prázdniny jsou zachráněny...

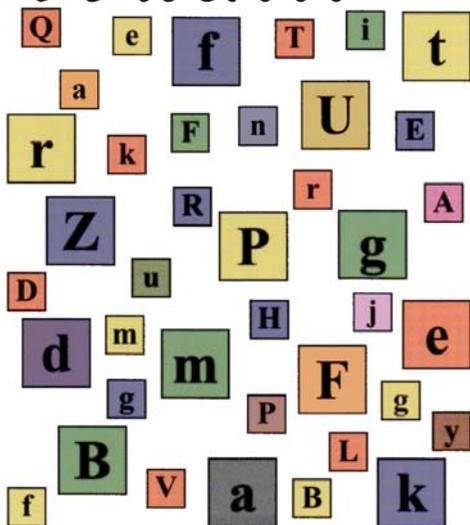
NĚCO NA BEDNU...

Zdravím všechny luštitelé v novém roce. Dnes je pro vás připraven obrázkový úkol.

Spočítejte,

a) kolik velkých písmen v malých rámečcích a

b) kolik malých písmen ve velkých rámečcích se zde nachází!

řešení pošlete na adresu: sihasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: » římské stavby měly 3 patra, celkem bylo ve stavbách 71 kelímků «

V prvním čísle roku, přinášíme, jako obvykle, výsledky oddílové bodování za poslední půlrok. Výsledky druhého pololetí roku 2024 si můžete prohlédnout o kousek níže.

Vyhlásili jsme také čestné pololetní ocenění za období po prázdninách 2024:

- zlatá stálice - Sam
- stříbrná stálice - Seba
- bronzová stálice - Kuba
- stálice - Damián
- skokan oddílu - Honza

Dlouhodobé hodnocení umožňuje usilovat o oddílové ceny. Stačí jen nebát se, ukázat co ve Vás je.

POPRA 2024

pořadí	jméno	bodů
1.	Sam	171
2.	Seba	168
3.	Honza	153
4.	Kuba	145
5.	Damián	102
6.	Lukáš	95
7.	Petr	67
8.	Vašek	60
9.	Matěj	41
10.	Kája	9
11.	Kája ml.	9

A splnit úkol, který je pro cenu určený.

V tomto pololetí, získávali oddílové ceny pouze nováčci za své první body, které nasbírali.

Nikdo ze starších členů se o další z oddílových cen nepokusil, i když šest uzlů už znají.

Oddílová cena za rok 2024

prosincovou cenu získal Sam

	body	m	u	i	š	c	h	t	v1	v2
1. Kája	3118	●	●	●	●	○	○	○	○	○
2. Tete	2725	●	●	●	●	○	○	○	○	○
3. Barča	2625	●	●	●	●	○	○	○	○	○
4. Majka	2482	●	●	●	●	○	○	○	○	○
5. Knoflík	2344	●	●	●	●	○	○	○	○	○
6. Nik	2153	●	●	●	●	○	○	○	○	○
7. Jirka	2078	●	●	●	●	○	○	○	○	○
8. Maty	2021	●	●	●	●	○	○	○	○	○
9. Veverka	1931	●	●	●	●	○	○	○	○	○
10. Domi	1757	●	●	●	●	○	○	○	○	○
11. Kuki	1729	●	●	●	●	○	○	○	○	○
12. Seba	1697	●	●	●	●	○	○	○	○	○
13. Kája ml.	1662	●	●	●	●	○	○	○	○	○
14. Maťo	1552	●	●	●	●	○	○	○	○	○
15. Matouš	1521	●	●	●	●	○	○	○	○	○
16. Ondra	1474	●	●	●	●	○	○	○	○	○
17. Matěj	1353	●	●	●	●	○	○	○	○	○
18. Domino	1345	●	●	●	●	○	○	○	○	○
19. Olča	1273	●	●	●	●	○	○	○	○	○
20. Jáša	1256	●	●	●	●	○	○	○	○	○
21. Ondřej	1240	●	●	●	●	○	○	○	○	○
22. Paťa	1195	●	●	●	●	○	○	○	○	○
23. Kuba M.	1134	●	●	●	●	○	○	○	○	○
24. Lucka	1105	●	●	●	●	○	○	○	○	○
25. René	1034	●	●	●	●	○	○	○	○	○
26. Ríša	1016	●	●	●	●	○	○	○	○	○
27. Jarek	874	●	●	●	●	○	○	○	○	○
28. Michal II	831	●	●	●	●	○	○	○	○	○
33. Sam	663	●	●	●	●	○	○	○	○	○
44. Vašek	448	●	●	●	●	○	○	○	○	○
46. Kuba	406	●	●	●	●	○	○	○	○	○
64. Lukáš	211	●	●	●	●	○	○	○	○	○
66. Damián	202	●	●	●	●	○	○	○	○	○
74. Honza	153	●	●	●	●	○	○	○	○	○
78. Michal	133	●	●	○	○	○	○	○	○	○
100. Petr	67	●	●	○	○	○	○	○	○	○

DLOUHODOBÉ HODNOCENÍ

PROSINEC

BODOVÁNÍ

pořadí	jméno	4.12.	vysl	11.12.	18.12.	řivonika	celk
1.	Sam	7	-	10	6	9	35
2.	Honza	6	-	7	8	7	30
3.	Seba	9	-	6	-	8	16
4.	Kuba	-	-	9	7	-	16
5.	Lukáš	-	-	8	7	-	15
6.	Damián	8	-	-	-	-	8
7.	Matěj	-	-	-	8	-	8
8.	Petr	6	-	-	-	-	6
9.	Vašek	-	-	-	-	-	-
10.	Kája ml.	-	-	-	-	-	-
11.	Kája	-	-	-	-	-	-
12.	Maťo	-	-	-	-	-	-